

Zbirka odločb sodne prakse

Združene zadeve od C-568/14 do C-570/14

**Ismael Fernández Oliva in drugi
proti
Caixabank SA in drugim**

(Predlogi za sprejetje predhodne odločbe,
ki jih je vložilo Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona)

„Predhodno odločanje — Direktiva 93/13/EGS — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Pogodbe, sklenjene med prodajalci ali ponudniki in potrošniki — Hipotekarne pogodbe — Klavzula o najnižji obrestni meri — Kolektivni postopek — Posamični postopek z enakim predmetom — Začasni ukrepi“

Povzetek — Sklep Sodišča (peti senat) z dne 26. oktobra 2016

- Varstvo potrošnikov — Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah — Direktiva 93/13 — Cilj*
(Direktiva Sveta 93/13)
- Varstvo potrošnikov — Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah — Direktiva 93/13 — Obveznost nacionalnega sodišča, da po uradni dolžnosti preizkusi nedovoljenost pogoja v pogodbi, ki mu je dana v presojo — Obseg*
(Direktiva Sveta 93/13)
- Varstvo potrošnikov — Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah — Direktiva 93/13 — Postopek izvršbe na podlagi hipoteke — Neobstoj možnosti nacionalnega sodišča, da sprejmečasne ukrepe — Nedopustnost — Neskladnost z načelom učinkovitosti*
(Direktiva Sveta 93/13, člen 7(1))
- Varstvo potrošnikov — Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah — Direktiva 93/13 — Ugotovitev nepoštenosti pogoja — Obseg — Neobstoj možnosti nacionalnega sodišča, da v okviru posamične tožbe, ki jo vloži potrošnik, sprejmečasne ukrepe v pričakovanju pravnomočne sodbe v zvezi s skupinsko tožbo, katere rešitev bo lahko uporabljena za posamično tožbo — Nedopustnost — Neskladnost z načelom učinkovitosti*
(Direktiva Sveta 93/13, člen 7(1))

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 23.)

2. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 24.)

3. Glej besedilo odločbe.

(Glej točki 26 in 27.)

4. Člen 7(1) Direktive 93/13 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki sodišču, pri katerem je vložena posamična tožba potrošnika za ugotovitev nedovoljenosti klavzule pogodbe s prodajalcem ali ponudnikom, ne dovoljuje, da bi po uradni dolžnosti, če meni, da je to potrebno, sprejelo začasne ukrepe do izdaje pravnomočne sodbe v skupinski tožbi, o kateri se odloča in katere rešitev lahko vpliva na posamično tožbo, če so taki ukrepi potrebni za zagotovitev polnega učinka pričakovane sodne odločbe glede obstoja pravic, ki jih potrošnik uveljavlja na podlagi Direktive 93/13.

Če namreč sodišče, ki odloča v sporu, nima možnosti, da po uradni dolžnosti odobri začasne ukrepe, v primerih, v katerih potrošnik v okviru posamične tožbe ni izrecno predlagal takih ukrepov za začasno prekinitve uporabe klavzule o najnižji obrestni meri do izreka pravnomočne sodbe v vzporedni skupinski tožbi, o kateri se odloča, navedeno sodišče ne more preprečiti, da ta potrošnik ne bi med sodnim postopkom, ki lahko traja zelo dolgo, plačeval mesečnih obrokov v znesku, ki je višji od dejansko dolgovanega, če bi bilo treba zadevno klavzulo zavrniti. To velja še toliko bolj, če obstaja dejansko in neposredno tveganje, da bo plačilna sposobnost navedenega potrošnika v tem času ogrožena in da bodo finančne ustanove sprožile izvršilne postopke na podlagi hipoteke, da bi z zasegom stanovanja potrošnika in njegove družine izterjale plačilo eventualno dolgovanih zneskov.

(Glej točki 35 in 37 ter izrek.)